

Suel: Jeg kan med Hensyn til de to Endringsforslag, der nylig have været Gjenstand for en saa stærk Debat, nemlig de, der ere stillede under Nr. 10 og 12, sige det Samme, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde om det Forslag, der er stillet under Nr. 2, at der neppe er nogen Sandsynlighed for, at det vil blive vedtaget, navnlig efter den Udtalelse, vi have hørt af den høitagtede Justitsminister, der ubtømmende har gjendrevet Alt, hvad der er anført til Forsvar for dem. Disse to Endringsforslag beroe ganske vist paa en fuldstændig Misforstaaelse, naaget der sikkert nok hos de ærede Forslagsstillere ligger en sund Tanke til Grund derved, den nemlig, som jo stadig kommer frem, navnlig fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, at den, der sætter sig i en beruset Tilstand for at begaae en Forbrydelse, naturligviis ikke bliver straffri, men selvfølgelig bliver at straffe, og maatte ofte haardere, end om han ikke havde sat sig i denne Tilstand. Dette er det ene Tilfælde, hvor Beruselse ikke kan medføre Straffrihed eller Formildelse af Strafpen; det andet Tilfælde er det, som er berørt i Krigsartikelsbrevet, saavel som ogsaa i en anden Forordning af 1804, nemlig et saadant Tilfælde, hvor der er en særlig Pligt at være paa sin Post og holde sig ædru og vaagen. Det er f. Ex. i den nysnævnte Forordning af 1804 bestemt, at dersom en Vognmandskarl, der hører med den kongelige Post, beruser sig eller fover paa sin Post, og som følge deraf gjør sig skyldig i en Pligtforsømmelse, saa bliver han ot straffe haardere, end om han havde forseet sig i vaagen eller uberuset Tilstand. Det er i sin Orden, at der gives saadanne Bestemmelser; men med Hensyn til Alt, hvad der ligger udenfor disse to Tilfælde, vilde det være aldeles urigtigt at give en almindelig Bestemmelse som den, der her foreslaaes optagen i Loven. Det vilde forrykke hele det hidtilværende Retssystem, og jeg kan tilføie, at der vilde ikke være nogen Lovgivning, hvori man vilde finde en saadan Bestemmelse optagen, og som den høitagtede Justitsminister sagde, der vilde ikke findes nogen Justitsminister, som vilde indstille Loven til Sanction, naar en sli

gennemførelse fandtes deri. Grunden til, at jeg har taget Ordet, er iøvrigt ikke, fordi jeg ønskede at udtale mig videre om disse to Paragrapher, men det er for at imødegaae endeel af de Bemærkninger, der ere fremsatte med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Endringsforslag. Det vil erindres, at dette Endringsforslag, ganske vist i en anden Skikkelse, men dog med samme materielle Indhold, med stor Fleerhed blev vedtaget ved 2den Behandling, og det vilde være høist bekynderligt, hvis Thinget, med saa faa Dages Mellemrum, nu skulde komme til en modsat Beslutning. Imidlertid kan det ikke nægtes, at, efterat saa vægtige Stemmer have udtalt sig derved, kan der maatte være en ikke ganske ringe Fare for, at Endringsforslaget under Nr. 2 bliver forkastet, og det under Nr. 1 vedtaget. Forslaget under Nr. 1 gaaer ud paa, ikke at gjenindsætte den oprindelige Bestemmelse, der fandtes i Udkastet, men at sætte noget Andet istedetfor. I den oprindelige Bestemmelse i Udkastet fandtes den Regel, at Ridsstraf skulde fuldbyrdes, ganske vist offentlig, men, istedetfor med Dye, med Faldøxe. Nu siger det ærede Medlem, hvis Navn findes først blandt Forslagsstillerne, at han ganske vist ikke tynder Henrettelse med Dye, men at han, af Hensyn til en Utilbøielighed hos enkelte Medlemmer til nu, da Dødsstraffen nærmer sig sin Slutning, at indføre en ny Afslivningsmethode, hvortil der knytter sig sørgelige Erindringer, med andre Ord Guillotinen, har forladt sit oprindelige Forslag, thi det maa erindres, at det ærede Medlem sad i den Commission, der har udarbejdet Forslaget til Straffeloven, og det Samme gjælder om den høitagtede Justitsminister, der, naaget han ogsaa var Medlem af Commissionen, som har foreslaaet Faldøxens Indførelse, dog nys hittede, at dersom Forslaget under Nr. 2 blev staaende, og det faldt i hans Lod at gennemføre dette Forslag ad administrativ Veie, saa vilde han netop gennemføre det i den Mand og Retning, som det nuværende Forslag under Nr. 1 gaaer ud paa, altsaa anvende Dren som Afslivningsmethode istedetfor Guillotinen. Ligeoverfor de ærede Herrer, som saaledes have fraveget deres oprindelige Forslag, for at imøbekomme en Stemning hos enkelte Medlemmer, vil jeg tillade